

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 21 - 27 februarie 2016

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Frica Domnului este începutul științei; dar nebunii nesocotesc înțelepciunea și învățătura. Ascultă, fiule, învățătura tatălui tău, și nu lepăda îndrumările mamei tale! Căci ele sunt o cunună plăcută pe capul tău, și un lanț de aur la gâtul tău. (Proverbe 1, 7-9)

RUGĂCIUNE CĂTRE SF IOAN BOTEZĂTORUL

O Mergătorule înainte al Domnului și Botezătorule a lui Cristos,
Mari și multe sunt vredniciile date ție de Dumnezeu, fiindcă tu de prorociei cei vechi ai fost prorocit.
Tu, după făgăduință și prorocie îngerească, te-ai și născut.
Numele tău prin cuvântul Arhanghelului Gavriil mai înainte s-a vestit; a ta numire cu minunea dezlegării limbii tatălui tău s-a pecetluit.
Tu, din copilărie, în pustie ai viețuit și, ca o pasăre a cerului, desăvârșit modestia ai iubit, cu aguridă și cu miere sălbatică te-ai hrănit.
Tu ai fost crinul cel cuvântător al văilor și al pustiilor, care în loc de podoabă hainelor, cu darul cel de sus îmbrăcând trupul tău, cu peri de cămilă l-ai acoperit.
Tu ai fost glasul care a strigat în pustie și calea Domnului o ai pregătit.
Tu, cu spiritul și cu puterea lui Ilie, în lume te-ai arătat și nelegiuirea lui Irod și a tuturor celor asemenea lui ai muștrat.
Tu ești martorul cel preavestit al Preasfintei și de viață făcătoarei Treimi.
Tu pe Mântuitorul către mulțimea popoarelor L-ai mărturisit și cu degetul tău L-ai arătat pe Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii.
Tu, de către însuși Domnul, mai mult decât proroc ai fost mărturisit și, după Născătoarea de Dumnezeu, pe tine te credem a fi cel mai mare om născut din femeie.
Prin mijlocirea sfințelor și preaputernicelor tale rugăciuni, ajută-mă să dobândesc mila lui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Isus Cristos, pe tot parcursul vieții mele și-n ceasul cel de pe urmă al sfârșitului meu. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Olimpiu Todorean** în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

“Dumnezeule, îți mulțumesc”.

Rugăciunea fariseului a început bine: “Dumnezeule, îți mulțumesc...” Dar a stricat-o; a folosit tocmai recunoștința față de Dumnezeu pentru a se lăuda pe sine. I-a mulțumit lui Dumnezeu că nu este ca ceilalți oameni. “Postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate câte câștig!”, spunea el. “Omule, uită-te la mine – ce bun sunt!” Nu vedem această atitudine astăzi la alții și în special la noi? Atitudinea sunt-mai-sfânt-decât-tine care îi spune lui Dumnezeu: “Îți mulțumesc, Doamne, pentru că nu fur de la partenerii mei de afaceri. Îți mulțumesc pentru că sunt alb și nu negru. Îți mulțumesc pentru că sunt cinstit și curat, spre deosebire de alte persoane care se comportă ca animalele. Îți mulțumesc pentru că trăiesc în America și nu în Bangladesh! Îți mulțumesc pentru că locuiesc într-un cartier liniștit și respectabil și nu într-o mahala murdară. Îți mulțumesc pentru că nu sunt ca alți oameni, mai ales nu ca acel vecin al meu care duminica dimineața merge să joace golf în loc să meargă la biserică!”

“Dumnezeule, fii milostiv...”

Să privim acum la vameș. Stând singur, nu îndrăznea să își ridice ochii spre cer; îi era prea rușine. În loc de aceasta, privea spre pământ, și, bătându-și pieptul într-un gest de penitență, se ruga. Se poate să fi fost un tată iubitor și un bun prieten, dar nu s-a gândit să menționeze deloc aceasta. Se vedea pe sine prin ochii lui Dumnezeu doar așa cum îl vede Dumnezeu pe el. Se ruga: “Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului”. Se privea pe sine nu ca pe un simplu păcătos, ci ca pe păcătosul prin excelență. Așa cum fariseul s-a declarat pe sine singurul sfânt din lume, vameșul s-a declarat ca fiind cel mai mare dintre păcătoși. În final, acest om, care și-a recunoscut propriul păcat, a ajuns mai aproape de Dumnezeu decât fariseul care nu putea vedea nimic decât propria lui puritate.

“Dumnezeule, fii milostiv mie, păcătosului”. El nu avea în ce să se încreadă decât în mila lui Dumnezeu. Nu a căutat în altă parte ajutor decât la mila lui Dumnezeu. Știa că oameni precum fariseul nu sunt milostivi cu el, dar credea că Dumnezeu este milostiv. Singura sa rugămintă a fost:

“Dumnezeule, fii milostiv!” Fără această rugăciune creștinismul ar fi o filozofie, o istorie, un cod, dar nu o religie care mântuiește.